

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 583/2022-27

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej JUDr. Ivanou Zmekovou, PhD., advokátkou, Zámocká 18, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Bratislava IV v konaní sp. zn. 57Em/4/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 6. októbra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 ústavy, na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 dohovoru, na ochranu rodičovských práv podľa čl. 41 ods. 1 a 4 ústavy postupom okresného súdu v konaní o výkon rozhodnutia v rodinnoprávnej veci. Okrem toho žiada finančné zadostučinenie 10 000 eur.

II.

2. Okresný súd neodkladným opatrením zo 17. septembra 2021 zveril dcéru sťažovateľky, narodenú v roku [REDAKOVANÉ], a jej syna, narodeného v roku [REDAKOVANÉ] do jej osobnej starostlivosti a upravil styk otca s deťmi. Toto neodkladné opatrenie krajský súd uznesením z 30. novembra 2021 zmenil tak, že návrh sťažovateľky na zverenie detí do jej osobnej starostlivosti zamietol, upravil styk sťažovateľky so staršou dcérou a potvrdil výrok o styku otca s mladším synom. Po zrušení tohto uznesenia krajského súdu nálezom ústavného súdu krajský súd uznesením z 9. augusta 2022 pomery neodkladným opatrením upravil tak, že staršiu dcéru zveril do striedavej starostlivosti sťažovateľky a jej otca a upravil styk otca s mladším synom.

3. Keďže neodkladné opatrenie zo 17. septembra 2021 sa nerealizovalo, podala sťažovateľka 27. septembra 2021 návrh na nariadenie jeho výkonu, ktorému okresný súd v namietanom konaní 4. novembra 2021 vyhovel. Po uznesení krajského súdu z 30. novembra 2021 podala sťažovateľka 17. januára 2022 návrh na nariadenie výkonu neodkladného opatrenia v znení tohto uznesenia. Po opakovaných žiadostiach sťažovateľky o uskutočnenie výkonu neodkladného opatrenia, keďže jej styk s maloletou sa stále nerealizoval, okresný súd 22. marca 2022 uložil otcovi podľa § 382 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku pokutu.

III.

4. Sťažovateľka porušenie základných práv identifikuje v tom, že okresný súd, hoci v novembri 2021 rozhodol o nariadení výkonu neodkladného opatrenia, nepristúpil k jeho uskutočneniu, a to i napriek jej opakovaným žiadostiam a oznámeniam, že otec riadne nezabezpečuje jej styk s dcérou. Sťažovateľka v súvislosti s namietanými priet'ahmi v konaní poukazuje na to, že o jej opätovnom návrhu na nariadenie výkonu neodkladného opatrenia zo 17. januára 2022 nebolo do podania ústavnej sťažnosti rozhodnuté. Tým, že okresný súd deväť mesiacov neuskutočnil výkon neodkladného opatrenia, malo byť porušené jej právo na rodinný život a právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do rodinného života, keď po túto dobu nemohla tráviť čas s maloletou.

IV.

5. K namietanej nečinnosti a neefektívnosti postupu okresného súdu treba uviesť, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02). Otázka ústavnoprávnej relevancie namietaných priet'ahov bola posúdená s ohľadom na dôležitosť konania o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých a na to, že od začatia vykonávacieho konania uplynul jeden rok.

6. Čo sa týka ústavnou sťažnosťou namietaného postupu okresného súdu, je zrejmé, že tento o návrhu sťažovateľky na nariadenie výkonu neodkladného opatrenia rozhodol uznesením zo 4. novembra 2021, teda približne mesiac po podaní návrhu. V rámci vykonávacieho konania je súdu daná možnosť realizovať preventívnu fázu a bezprostredne nepristúpiť k násilnému odňatiu dieťaťa. Z úkonov okresného súdu je zrejmé, že po vydaní uznesenia o nariadení výkonu neodkladného opatrenia vyzval otca na dobrovoľné splnenie povinnosti, tri mesiace po tom žiadal o poskytnutie súčinnosti podľa § 380 Civilného mimosporového poriadku, o mesiac a pol rozhodol o uložení pokuty za nedobrovoľné splnenie povinnosti a o tri mesiace opäť žiadal o poskytnutie súčinnosti. To, že okresný súd nekonal okamžite a podľa predstáv a opakovaných urgenciách sťažovateľky, keď sa vzhľadom na okolnosti veci rozhodol využiť preventívnu fázu, nemožno samo osebe vyhodnotiť ako nečinnosť a neefektívny postup okresného súdu. Hoci okresný súd nekoná okamžite, koná plynule. Uskutočňovanie procesných úkonov v trojmesačných intervaloch nezakladá ústavnoprávnu intenzitu zásahu do sťažovateľkou uvedených základných práv.

7. Nemožno súhlasiť so sťažovateľkou, že nerozhodnutie o jej opätovnom návrhu na nariadenie výkonu neodkladného opatrenia zo 17. januára 2022 zakladá porušenie jej základných práv. Podľa § 390 písm. b) Civilného mimosporového poriadku ak bol exekučný titul zmenený, môže súd vo výkone rozhodnutia pokračovať podľa zmeneného exekučného titulu, čo okresný súd konštatoval v odôvodnení uznesenia o uložení pokuty otcovi. Preto nie je potrebné osobitné

rozhodnutie o opätovnom návrhu sťažovateľky, čo vylučuje namietanú nečinnosť okresného súdu vo vzťahu k tomuto návrhu. Nie je správne ani to, že okresný súd sťažovateľke nezdôvodnil neuskutočnenie výkonu neodkladného opatrenia. Okresný súd vo vyjadrení k sťažovateľkinej žiadosti o prešetrenie spôsobu vybavenia jej sťažnosti na prierahy uviedol, že k výkonu nepristúpil, lebo nepovažoval v konaní za preukázané násilné odobratie a zadržiavanie maloletej.

8. Účelom namietaného konania bolo, aby sťažovateľka mohla realizovať osobný styk s maloletou. K tomu možno uviesť, že ústavná sťažnosť musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv. Hoci v čase podania a rozhodovania o ústavnej sťažnosti namietané konanie nie je zastavené, z materiálnej stránky už nedochádza k porušovaniu práv sťažovateľky, keďže, ako to sama v ústavnej sťažnosti uvádza, od konca júna 2022 dochádza k dobrovoľnej realizácii jej osobnej starostlivosti o maloletú, čomu svedčí aj to, že od tohto času sťažovateľka neurgovala uskutočnenie výkonu neodkladného opatrenia. Dĺžka namietaného konania, časové úseky medzi jednotlivými procesnými úkonmi súdu, voľba preventívnych opatrení pred násilným odobratím maloletej v okolnostiach veci neodôvodňujú možnosť vysloviť porušenie sťažovateľkou uplatnených základných práv postupom okresného súdu, pretože mu nemožno pričítať nečinnosť alebo neefektívnosť, ktorá by mala ústavnoprávny rozmer. Rovnako nemožno konštatovať porušenie základných práv sťažovateľky na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 ústavy, na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 dohovoru a na ochranu rodičovských práv podľa čl. 41 ods. 1 a 4 ústavy. Postupy okresného súdu v namietanom konaní smerovali k tomu, že rodičovské práva sťažovateľky vo vzťahu k jej dcére sa podľa rozhodnutí všeobecných súdov realizujú. Preto je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. októbra 2022

Peter Straka
predseda senátu